

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Ректор

Національного університету

«Одеська юридична академія»,

Професор Загородній В.Є.

2021 р.

ВИСНОВОК

Національного університету «Одеська юридична академія» про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Мудрицької Катерини Олексіївни на тему «Особливості вирішення спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет», що подана на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 – «Право», затвердженої Вченою радою Національного університету «Одеська юридична академія» 04 листопада 2016 року (протокол № 4)

В И Т Я Г

**з протоколу засідання фахового міжкафедрального семінару
Національного університету «Одеська юридична академія»
від 16 липня 2021 року**

ПРИСУТНІ: кафедра права інтелектуальної власності та патентної юстиції Національного університету «Одеська юридична академія» – завідувачка кафедри, д.ю.н., проф. Харитонova О.І.; доцент кафедри, к.ю.н., доц. Мазуренко С.В.; доцент кафедри, к.ю.н., доц. Бааджи Н.П.; доцент кафедри, к.ю.н., доц. Симонян Ю.Ю.; доцент кафедри, к.ю.н., доц. Кирилюк А.В.; асистент кафедри Галупова Л.І., асистент кафедри Мартинюк І.В., аспірантка Мудрицька К.О., лаборант Білак А.А..

Головуючий на засіданні фахового міжкафедрального семінару – доцент кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції НУ «ОЮА», к.ю.н., доц. Н.П. Бааджи.

На засідання запрошені: завідувач кафедри міжнародного та європейського права Національного університету «Одеська юридична академія» д.ю.н., доц. Бігняк Олександр Валентинович; професор кафедри цивільного права Національного університету «Одеська юридична академія», д.ю.н., проф. Сафончик Оксана Іванівна; доцент кафедри цивільного права Національного університету «Одеська юридична академія», к.ю.н., доц. Омельчук Олександр Сергійович, таким чином, серед присутніх на засіданні – 3 (три) доктори наук за профілем представленої дисертації та 5 (п'ять) кандидатів наук фахівці за профілем представленої дисертації.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

Обговорення дисертаційної роботи аспірантки кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції Мудрицької Катерини

Олексіївни на тему «Особливості вирішення спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет», поданої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081-Право.

СЛУХАЛИ:

Доповідь К.О. Мудрицької про результати проведеного нею дисертаційного дослідження.

Обговорення дисертації.

Виступ К.О. Мудрицької. Актуальність теми дослідження викликана сукупністю факторів, які не можна ігнорувати. Зокрема, це: регулювання правовідносин інтелектуальної власності та вирішення спорів між суб'єктами, що виникли з використанням мережі Інтернет, не може ефективно здійснюватися за наявності лише одного спеціального Закону України «Про авторське право і суміжні права»; теоретичних досліджень з питання вирішення спорів сфері інтелектуальної власності із використанням мережі Інтернет недостатньо; складність справ про порушення інтелектуальної власності у мережі Інтернет зумовлена правовою природою інтелектуальної власності, яка може бути визначена як нематеріальний об'єкт у матеріальному світі.

Актуальність теми дослідження також зумовлена необхідністю комплексного вивчення процесуальних особливостей розгляду справ про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет, що мають теоретичне та практичне значення, як для наукових досліджень так і в перспективі майбутнього вдосконалення законодавства в області правового розвитку захисту інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет.

Наразі практикуючим юристам потрібно ретельно вивчати судову практику, застосовувати до подібних питань метод аналогії права, а також слідувати загальним засадам сфери інтелектуальної власності. Однак, загальні засади сфери інтелектуальної власності не забезпечують абсолютний захист прав інтелектуальної власності в мережі Інтернет.

Відповідно, питання про особливості вирішення спорів щодо порушення прав інтелектуальної власності на веб-сайтах не може бути розглянуто суто з науково-теоретичної точки зору.

Крім того, актуальність даного дослідження зумовлена тим, що вирішення конфліктних питань в сфері інтелектуальної власності має міжгалузеве, тобто загально-правове значення. Таким чином, вирішення даних питань важливе як для законотворчої діяльності, так і для правозастосовної практики.

Юристи та науковці юридичної сфери активно розглядають питання вирішення спорів, які відбуваються через порушення права інтелектуальної власності в мережі Інтернет. Однак, варто зазначити, що більшість досліджень були проведені частково, а також на основі загального аспекту інформаційного права, що не сприяло ефективності вивчення даного питання.

Аналіз спеціальної літератури свідчить про вивчення та дослідження загальних аспектів пов'язаних із проблемами порушення прав інтелектуальної

власності та захисту інтелектуальної власності. Однак жодна з розглянутих робіт не присвячена принципам цивільно-правового захисту прав інтелектуальної власності та практиці судів у справах, що стосуються захисту інтелектуальної власності розміщеної на веб-сайтах.

Таким чином, представлені дослідження не надають цілісного уявлення про стан та особливості вирішення цієї категорії судових процесів. Через недостатній ступінь розробленості, в представленій дисертації проблема розглядається з процесуальної точки зору.

Зазначене свідчить про актуальність обраної тематики дослідження, яке ґрунтуватиметься на теоретичних засадах цивільного права і судової практики, зокрема досліджуються: питання правосуддя, процесуальні особливості доказування у цій категорії справ, критерії судових рішень та їх виконання.

За результатами доповіді К.О. Мудрицькій були поставлені питання.

К.ю.н., доцент Мазуренко С.В. Які причини та підстави виникнення спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет, яка можлива профілактика їх подальшого зменшення?

Відповідь Мудрицької К.О. Перш за все необхідно констатувати, що оскільки відносини в мережі Інтернет є специфічними через те, що в таких відносинах в якості об'єкта, який проявляє себе в обмеженні дії принципу диспозитивності (найчастіше трансформується в принцип імперативності), завжди виступає інтелектуальна власність, наслідком чого буде специфічний характер заявлених вимог сторін, їх зв'язок із захистом прав інтелектуальної власності та інтересів на сайтах в мережі Інтернет, то для того щоб виявити та виділити причини та підстави виникнення такої категорії спорів, необхідно з'ясувати та визначити саму суть такого спору, як процесуальну категорію.

Так, Інтернет є найпоширенішим засобом сучасних інформаційних технологій, він порушує фундаментальні питання для суспільства та держави, загальне значення яких є темою моєї роботи та зводиться до наступного: що мається на увазі під судовим спором щодо порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет? Відповідь на це питання безпосередньо залежить від відповіді на питання: що буде розглядатися як порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет?

Характерною особливістю спору щодо порушення прав інтелектуальної власності на сайті в мережі Інтернет є властивий їм судовий компонент, який проявляється у волевиявленні сторін перевести приватний спір у судовий спір, надати позову відповідну форму та вимагати від суду, застосування примусу до винних у вчиненні правопорушення.

Між тим, а ні чинне законодавство України, ані юридична література не містять чіткого і однозначного визначення поняття «спору щодо порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет», а також всебічного вивчення його характеристик. Натомість, приділяючи увагу деяким

процедурним особливостям процесу вирішення спорів, вчені та юристи зазвичай не заглиблюються в аналіз їх суті та правової природи.

Відмінні риси та специфічність таких правовідносин, і відповідно специфічний характер заявлених вимог сторін дозволили визначити «Спір про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет» як наявність між суб'єктами, які володіють правами на інтелектуальну власність або претендують на придбання майнових прав, конфлікту щодо володіння, користування, розпорядження дійсними або передбачуваними суб'єктивними правими і законними інтересами на інтелектуальну власність безпосередньо пов'язаних з використанням мережі Інтернет, та іншими суб'єктами, і направлені на захист як майнових так і немайнових прав шляхом врегулювання в установленому законом порядку уповноваженим юрисдикційним органом, тобто судом.

Виникнення спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет обумовлено певними підставами та причинами. Вони криються в об'єктивних і суб'єктивних негативних факторах та юридичних фактах, якими є:

- загальний фактор, розвиток ІТ-технологій в мережі Інтернет та економічний розвиток держави;
- відсутність захисту авторських прав не тільки на веб-сайтах в мережі Інтернет, а й взагалі в мережі Інтернет в цілому;
- низька динаміка розвитку законодавства в новоутворених сферах суспільних відносин;
- відсутність стимулів та купівельної спроможності для купівлі об'єктів інтелектуальної власності.

Заходи, обумовлені в Концепції реформування державної системи правової охорони інтелектуальної власності в Україні, які спрямовані на профілактику зростання спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет можна розділити на такі групи:

1. Заходи, пов'язані з реалізацією судової влади, а саме:
 - правильний розгляд спорів господарськими судами;
 - якісна робота Верховного суду та Вищого суду з питань інтелектуальної власності щодо усунення допущених судових помилок;
 - формуванню єдиної судової практики, в тому числі шляхом її узагальнення та доведення інформації до зацікавлених осіб;
 - проведення наукових досліджень в галузі дослідження специфіки процесуальних особливостей даної категорії справ;
 - проведення суддями експертизи проектів законів та інших нормативно-правових актів;
 - виступ суддів з правових питань на телебаченні;
 - публікації суддів на юридичні теми в газетах і журналах та ін.
2. Заходи, пов'язані з діяльністю законодавчої гілки влади, а саме:
 - вдосконалення чинного законодавства;

- вдосконалення процедур доведення до зацікавлених осіб, змін до чинного законодавства;
- вжиття державних заходів системного характеру для запобігання порушення прав власників інтелектуальної власності;
- забезпечити виконання Україною міжнародних зобов'язань щодо захисту об'єктів інтелектуальної власності.

Однак, не зважаючи на наявні прогалини в чинному законодавстві щодо врегулювання спірних правовідносин та розгляду такої категорії спорів, необхідна профілактика подальшого зростання кількості спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет, шляхом усунення зазначених вище причин, а також умов що їх породжують.

К.ю.н., доцент Симонян Ю.Ю. Чим пояснюється вибір напряму дисертаційного дослідження?

Відповідь Мудрицької К.О. Вибір напрямків та підходів дослідження зумовлений тим, що чинне українське законодавство не містить необхідних норм, які б могли чітко відображати особливості мережі Інтернет та особливостей відносин, які виникають в процесі користування такою мережею. Відсутність законодавчих норм для регулювання даних відносин спричиняє виникнення спорів, проблемних та конфліктних ситуацій.

Асистент Галупова Л.І. Які процесуальні проблеми пов'язані з доказами і доказуванням у сфері захисту прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет?

Відповідь Мудрицької К.О. Цивільний процесуальний кодекс України, Господарський процесуальний кодекс України містить норми, які є однаковими для всіх категорій судових справ в межах відповідного виду судочинства та/або виду провадження.

В той же час, справи щодо захисту прав інтелектуальної власності мають певну специфіку їх розгляду, в тому числі і щодо доказів і процесу доказування.

Проте, в чинному законодавстві України небагато правових норм безпосередньо присвячені визначенню особливостей судового розгляду справ вказаної категорії, і навіть ці норми не позбавлені недоліків.

Одним із проблемних моментів доказування у мережі Інтернет є: фіксація; збереження самих доказів; їх оцінка.

Оскільки доказування у мережі Інтернет полягає у «швидкоплинності» та видозміні інформації у будь-який момент часу, як правило, в більшості випадків інформація, яка розповсюджується на сайтах мережі може бути видалена, видозмінена чи відредагована як власником сайту, так і її розповсюджувачем.

Так особа, яка виявила порушення своїх прав і може бути позивачем має право вчинити всі дозволені дії, для того, щоб дані факти стали дійсно доказами у справі. Одразу слід зазначити, що алгоритми захисту прав інтелектуальної власності є різноманітний. Однак, необхідно враховувати положення п. 1 ст. 1 Всесвітньої конвенції про авторське право та Закону України «Про авторське право і суміжні права» щодо змісту та призначення примусових заходів по

збереженню доказів, який полягає у тому, щоб особи які володіють інтелектуальними правами, вразі їх порушення повинні дотримуватись наступних дій, а саме таких:

- шляхом відео- та фотофіксації зафіксувати контент веб-сайту в присутності не менше 3-х осіб, серед яких має бути незалежний представник провайдера з правом підпису, для підтвердження належності доказів та джерела їх походження, з подальшим складанням протоколу та його підписанням;

- належним чином зафіксовані докази слід якнайшвидше нотаріально завірити у відповідної особи, яка має на це повноваження відповідно до законодавства держави, щоб дані фактичні дані стали належними доказами для переконання суду;

- про факт порушення необхідно повідомити Департамент кіберполіції Національної поліції України з метою належного фіксування відповідного правопорушення в мережі Інтернет та внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань;

- після виконання даних дій та отриманні належних доказів особа повинна звернутися із належно обґрунтованою позовною заявою до суду та одночасно подати заяву про забезпечення доказів у даній справі, для отримання довідки (log-файли), від власника хост-сервера, що містить у собі інформацію щодо дій користувачів з приводу розміщення даної інформації;

- замовити експертне дослідження об'єктів інтелектуальної власності, що належним чином підтвердить факт дійсного порушення прав позивача.

Також, окремої уваги заслуговує, проведене дослідження щодо використання господарськими судами результатів соціологічних опитувань, як доказів, у справах про схожість до ступеня змішування на сьогоднішній день, ще не є усталеною практикою.

Вказане відбувається в зв'язку з тим, що соціологічне дослідження недостатньо формалізоване (зокрема, спостерігається нестача норм і стандартів якості соціологічного опитування та надання відповідних результатів), в результаті чого господарські суди юридично неготові приймати в якості доказів результати соціологічних опитувань.

В тих випадках, коли дослідження все ж приймаються господарськими судами як докази, вони мають реальний вплив на результат розгляду справи, в першу чергу завдяки тому, що надають суду додаткові факти, на які можна спиратися при прийнятті рішення.

Асистент Мартинюк І.В. Які процесуальні питання виникають при розгляді і виконанні рішень у справах про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет?

Відповідь Мудрицької К.О. Аналізуючи проблеми, які виникають при розгляді справ про захист прав інтелектуальної власності в мережі Інтернет виявлено такі проблеми:

- відсутність єдиної, універсальної, моделі нормативно-правового акту, який би містив у собі конкретний перелік правомірної діяльності у зв'язку з

використання об'єктів інтелектуальної власності у мережі Інтернет, а також здійснення процедури розгляд судами справ даної категорії;

- низька обізнаність суспільства у сфері інтелектуальної власності, зокрема у діяльності пов'язаною з мережею Інтернет та розміщенням і використанням об'єктів інтелектуальної власності;

- не встановлено чіткий перелік підстав за яких особа може звернутися до суду у разі порушення її права інтелектуальної власності;

- Інтернет – це віртуальна мережа, і особа яка порушила чиясь право може швидко виправити таке порушення до моменту розгляду справи;

- відсутності чітко визначеної на законодавчому рівні правової бази доказування;

- тривалість розгляду справ пов'язано з необхідністю проведення судових експертиз.

Крім того, необхідно зауважити, що судові рішення (як результат розгляду справи) як юридичний факт не повинно бути дефектним, в іншому випадку воно здатне завдати істотної шкоди правам інтелектуальної власності.

Якість судового рішення аналізується через критерії його мотивованості, яким останнім часом приділяється особлива увага, в тому числі через рішення Європейського суду з прав людини.

Вимога критерію обґрунтованості означає виправдання певних рішень та вимогу мотивації на основі психологічної значущості категорії «мотив» як внутрішнього переконання діяти та приймати рішення певним чином.

Це означає, що насправді рішення суду має передбачати аналітично-емоційний мотиваційний процес прийняття рішення.

Мотивованість означає, що суд обґрунтовує формування свого внутрішнього переконання, коли цього вимагає закон, як основу для прийняття рішень при оцінці доказів. Мотивованість рішення також стосується випадків, коли закон дозволяє судовий перегляд.

Мотивованість судового рішення є вказівкою на рішення суду механізму прийняття рішень на основі формування внутрішнього переконання та судових міркувань із обов'язковою інформаційною складовою.

Від повноти обґрунтованості винесеного судового рішення, ясності і правильності викладу його резолютивної частини, в результаті, залежить ефективний захист прав і законних інтересів власників інтелектуальних прав. Допустимі судом неточності при встановленні обов'язків учасників спору, не надання індивідуалізуючих ознак інтелектуальній власності як об'єкту прав, можуть спричинити за собою неможливість реального виконання винесеного судового рішення.

Щодо стану виконання рішень господарських судів по справам зі спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет не можна визнати достатньо ефективним.

Оперативному виконанню судових рішень та захисту прав інтелектуальної власності перешкоджають, зокрема, відсутність нормативного

закріплення порядку застосування виконавчого законодавства стосовно нематеріальних об'єктів права інтелектуальної власності; невідповідність строків виконавчого провадження і строків, встановлених на вчинення окремих дій, спеціальним законодавством у сфері інтелектуальної власності; відсутність взаємодії та контролю судових органів, органів державної виконавчої служби, спеціально уповноважених органів у сфері інтелектуальної власності, міжнародних організацій тощо.

В ОБГОВОРЕННІ РЕЗУЛЬТАТІВ ДИСЕРТАЦІЇ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ:

Кандидат юридичних наук, доцент Кирилюк А.В. зазначила: актуальність теми роботи не викликає сумнівів та продиктована сучасним станом вітчизняної науки. Дисертаційне дослідження щодо особливостей вирішення спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет має велике теоретичне та практичне значення. Разом з тим у роботі упущено аналіз можливості подання в процесі судового доказування доказів із застосуванням інформаційних технологій, не прослідковано ретроспективу розвитку такої можливості. В цілому робота К.О. Мудрицької відповідає встановленим вимогам, виконана на достатньо високому науковому рівні та може бути рекомендована до захисту.

Асистент Мартинюк І.В. зазначив, що дисертаційне дослідження є першим у вітчизняній науці цивільного та процесуального права спеціальним комплексним дослідженням теоретичних та практичних проблем щодо особливостей вирішення спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет. Разом з тим в роботі доцільним було б більше уваги приділити вдосконаленню вже існуючої судової практики з урахуванням практики Європейського суду з прав людини. Вважаю, що робота К.О. Мудрицької може бути рекомендована до захисту.

Рецензент д.ю.н., доцент Бігняк О.В. зазначив: Мудрицькою К.О. здійснено актуальне комплексне дослідження за темою «Особливості вирішення спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет». Про актуальність теми дослідження свідчать численні дослідження, які ведуться вітчизняними науковцями щодо проблематики захисту прав інтелектуальної власності. Однак у наявних наукових працях висвітлюються лише окремі аспекти теми, у зв'язку з цим необхідним є спеціальне дослідження за предметом теми, обраної дисертанткою.

Наведені авторкою аргументи переконують в актуальності та своєчасності дисертаційного дослідження, в зв'язку з чим у представленій дисертаційній роботі досліджуються саме проблема з процесуального боку, в аспектах, недостатньо вивчених сучасною вітчизняною наукою, у тому числі: питання юстиції, процесуальні особливості доказування по цій категорії справ, критерії судового рішення та їх виконання.

Авторкою проведене комплексне системне дослідження за обраною темою, в результаті якого було отримано важливі для науки цивільного права

висновки. К.О. Мудрицька довела потребу науки та практики у комплексному дослідженні теоретичних та практичних проблем, у перспективі подальшого вдосконалення законодавства, передусім, в області розвитку захисту прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет.

Важливим є те, що на основі аналізу чинного законодавства та судової практики, вперше визначення «спір про порушення інтелектуальної власності в мережі Інтернет» авторка обґрунтувала, як наявність між суб'єктами, які володіють правами на інтелектуальну власність або претендують на придбання майнових прав, конфлікт щодо володіння, користування, розпорядження дійсними або передбачуваними суб'єктивними правами і законними інтересами на інтелектуальну власність безпосередньо пов'язаних з використанням мережі Інтернет, та іншими суб'єктами, і направлені на захист як майнових так і немайнових прав шляхом врегулювання в установленому законом порядку уповноваженим юрисдикційним органом, тобто судом.

За результатами аналізу теоретичних висновків Мудрицької К.О. можна констатувати, що на сьогодні перспективним є подальше наукове дослідження особливостей вирішення спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет.

В цілому, слід відмітити високий загальний рівень дисертаційного дослідження, оскільки крім теоретичних положень цінним у роботі є їх зв'язок з практичною площиною застосування висновків та результатів наукового пошуку. Авторка при аналізі можливостей удосконалення порядку виконання судових рішень, прийнятих у справах у сфері захисту авторських прав надає обґрунтовані пропозиції щодо необхідності закріплення на законодавчому рівні:

- можливості здійснення повторних офіційних публікацій стосовно чинності прав на об'єкти права інтелектуальної власності;
- врегулювати порядок реалізації «повороту виконання» пов'язаного з чинністю прав на об'єкти права інтелектуальної власності.
- визначення як момент припинення дії право встановлювальних документів на об'єкти права інтелектуальної власності внаслідок прийняття відповідного рішення суду момент набрання законної сили відповідним судовим рішенням.

Однак, попри загальне позитивне враження від даної дисертаційної роботи, у ній є деякі недоліки та дискусійні питання, які потребують додаткової аргументації під час захисту.

Зокрема, цікавим є проведений авторкою аналіз використання господарськими судами результатів соціологічних опитувань, як доказів, у справах про схожість до ступеня змішування.

На підставі проведеного аналізу зроблено висновок, що «результати соціологічного дослідження мають позитивний вплив на результати розгляду справи і підвищує ймовірність прийняття позитивного рішення на користь позивача». Однак, не запропоновано методику проведення таких опитувань у такій категорії справ та не висунуто критерії компетентності до визначення

авторитетності фахівців уповноважених на проведення подібних опитувань. Також, не визначено на підставі чого на законодавчому рівні можливе закріплення проведення соціологічних опитувань в якості доказування під час судового процесу.

Крім того, бракує аналізу зарубіжної практики щодо вирішення теоретичних та практичних проблем, які виникають під час вирішення спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет. Роботу збагатив би аналіз норм законодавства зарубіжних держав на предмет можливого їх врахування при оновленні національного законодавства, особливо враховуючи інформатизацію суспільства.

Зазначені зауваження носять уточнюючий характер і не знижують позитивної оцінки дисертаційної роботи. З наведеного вище випливає загальний висновок про те, що дисертація К.О. Мудрицької за своїм науковим рівнем, одержаними результатами дослідження та пропозиціями відповідає вимогам, що ставляться до наукових робіт такого рівня.

Рецензент к.ю.н., доцент Омельчук О.С. відзначив наступне: актуальність теми дисертаційного дослідження підтверджується низкою факторів, серед яких можливість впровадження висновків і пропозицій науковця у законотворчу, наукову та навчальну діяльність в Україні. Авторка вірно наголошує на вирізняльних ознаках спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет, яким є:

- основною та обов'язковою стороною спору щодо порушення прав інтелектуальної власності на Інтернет-сайтах є особа, права котрої на інтелектуальну власність (інтелектуальні права) були порушені або оспоруються;
- у світлі чинного законодавства суд стає обов'язковим суб'єктом на етапі вирішення спорів щодо порушень прав інтелектуальної власності на веб-сайті;
- інтелектуальна власність завжди є об'єктом спору щодо порушення прав інтелектуальної власності на веб-сайтах в Інтернеті;
- предмет спору щодо порушення прав інтелектуальної власності на веб-сайтах включає суб'єктивні права та законні інтереси сторін спору про інтелектуальну власність;
- спір про порушення прав інтелектуальної власності на веб-сайтах є динамічним явищем і може тривати у кілька стадій: від зовнішнього вираження розбіжностей між сторонами щодо суб'єктивних прав та законних інтересів у сфері інтелектуальної власності, до винесення та виконання судових рішень.

Оскільки, саме визначення таких ознак дає можливість розмежувати та виокремити вказану категорію спорів від інших.

Крім того, беручи до уваги судову практику та основні положення стандарту, зазначені у пункті 16 Перехідних положень Господарського процесуального кодексу України визначається належним науковим базисом є, те що положення ч. 1, 2 ст. 55 та ч. 3 ст. 124 Конституції України, у їх взаємозв'язку, необхідно застосовувати при поширенні юрисдикції судів на

відповідні спори, предметом розгляду яких є захист прав та свобод конкретно визначеної особи, але з урахуванням п. 16 Перехідних положень ГПК України.

Таким чином, К.О. Мудрицька обрала для свого дисертаційного дослідження дійсно актуальну тему та здійснила спробу вирішення значущих питань, що ставляться перед наукою цивільного та процесуального права.

Враховуючи комплексність предмета дослідження, Мудрицька К.О. намагається гармонічно поєднати загальнотеоретичні аспекти предмету дослідження з надбаннями галузевих юридичних наук і, зокрема, науки цивільного та процесуального права. Крім того досліджено й реалізацію досліджуваних норм права на практиці. Зазначена всебічність аналізу визначає достатній рівень завершеності дослідження. Критичний аналіз положень чинного законодавства і визначення невідповідностей окремих положень та їх відсутності додає роботі індивідуальності та оригінальності.

Структура роботи видається вдалою, оскільки забезпечила авторці можливість в логічній послідовності розглянути основні проблеми, що стосуються предмету дослідження та зробити відповідні висновки. Характеристика стану наукової розробки проблематики теми в першому розділі дисертації дала змогу визначити актуальні й пріоритетні напрямки дослідження та уникнути повторів і плагіату.

На увагу заслуговує пропозиція авторки щодо необхідності не тільки уніфікації судової практики з урахуванням особливостей, притаманних розгляду справ зі спорів у сфері інтелектуальної власності, але й створення самостійного процесу без посилань на правила господарського судочинства - основу якого становитиме кодифікований (зведений) нормативно-правовий акт відповідно до принципів концепції та засад національної політики в сфері захисту прав інтелектуальної власності, яким може стати Кодекс судочинства у справах про захист прав інтелектуальної власності.

Неможна не погодитись, що вказаний законодавчий акт не тільки врегулює питання порушення і підготовки справи, доказування, проведення експертизи, порядок оскарження, деталізує процесуальний порядок розгляду справ і т. п., враховуючи те, що така категорія спорів підвідомча Вищому суду з питань інтелектуальної власності, а й забезпечить гармонізацію інтелектуального права із законодавством, що регулює дотичні сфери правовідносин та відповідність підходам інтегрованого розвитку в сфері інтелектуального права.

Також цікавими видаються й інші пропозиції, які виносяться на захист.

Зміст роботи свідчить про те, що Мудрицька К.О. цілком успішно впоралася з поставленим завданням надати рекомендації щодо можливих змін та доповнень чинного законодавства з питань конкретизації та визначення спорів які підсудні Вищому суду з питань інтелектуальної власності.

Однак, попри все вищесказане, дисертаційна робота містить положення, які потребують додаткового з'ясування, обґрунтування, з приводу яких можна зробити деякі зауваження.

Потребує роз'яснення думка авторки щодо реальних кроків, які можна реалізовувати та впроваджувати для профілактики зростання спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет.

Проте, слід визнати, що зазначене не принижує загалом високу оцінку дисертації, що в свою чергу дозволяє зробити висновок про відповідність дисертації Мудрицької К.О. всім вимогам, які висуваються до наукових праць такого рівня.

Науковий керівник д.ю.н., професор Харитонova О.І. зазначила: дослідження питань щодо особливостей вирішення спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет, що мають як теоретичне так і практичне значення, входить в сферу інтересу представників науки цивільного права. Порушення авторських прав у мережі Інтернет стало однією з найбільш важливих проблем, яка потребує переосмислення доктрини права та термінового вирішення, так-як має теоретичне та практичне значення, як для наукових досліджень так і в перспективі майбутнього вдосконалення законодавства в області правового розвитку захисту інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет.

Зазначене свідчить про актуальність теми дисертаційного дослідження, яка визначається не лише її значенням для вдосконалення законотворчої діяльності та правозастосовної практики, але й перспективою вирішення конфліктних питань в сфері інтелектуальної власності, що має міжгалузеве, тобто загально-правове значення.

Авторка належним чином обґрунтувала вибір теми дослідження, його об'єкт, предмет, мету та завдання. В роботі використано сучасні методи обробки та аналізу наукової інформації.

Щодо методологічної основи дисертаційного дослідження, то слід зазначити: відповідно до встановлених вимог його об'єкт і предмет як категорії наукового процесу логічно співвідносяться між собою як загальне та часткове. Теоретико-методологічний інструментарій дисертації зумовлений метою дослідження та особливостями досліджуваної сфери суспільних відносин.

Достовірність сформульованих в дисертації наукових висновків, положень, рекомендацій забезпечується використанням численних вітчизняних та іноземних наукових джерел, аналізом необхідних нормативно-правових актів та судової практики.

Авторці, як здається, вдалося досягти мети дисертаційної роботи, при чому вона виявила уміння чітко висловлювати свою думку, робити логічні висновки, обґрунтовувати свою позицію, що допомогло їй вирішити поставлені в роботі завдання. Про успішне виконання поставлених завдань свідчать наведені висновки та сформовані пропозиції.

Дисертації притаманний високий ступінь обґрунтованості та новизни наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих Мудрицькою К.О. Теоретичною базою для висновків, зроблених у дисертації, слугували праці вітчизняних науковців, які досліджують питання, пов'язані з проблематикою

представленого до розгляду дослідження. Перелік найменувань у списку використаної літератури свідчить про всебічність і комплексний характер проведеного дослідження.

Використана авторкою структурна побудова дисертації видається достатньо обґрунтованою і логічною. Дисертаційна робота відзначається системним підходом до аналізу предмету дослідження. Структурно дисертація складається із анотації, вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатку. Структура роботи повністю відповідає завданням дослідження, дозволяє послідовно розглянути всі проблеми та вирішити завдання, поставлені Мудрицькою К.О. при написанні роботи.

Дисертація пройшла належну апробацію шляхом публікації її основних положень у фахових виданнях, в тому числі в зарубіжних, та повідомлення про результати дисертаційного дослідження на наукових конференціях, а також неодноразово обговорювалась на засіданнях кафедри права інтелектуальної власності і патентної юстиції НУ «ОЮА».

Представлена робота є завершеною працею, оформленою відповідно до встановлених вимог, результати проведених авторкою досліджень та отримані нею нові науково-обґрунтовані результати у сукупності розв'язують конкретні наукові завдання, що має істотне значення для розвитку цивільного права України. Зміст публікацій в достатній мірі відображає основні положення дисертації.

Викладене дає підстави для висновку, що дисертація К.О. Мудрицької виконана на належному науковому рівні, за обсягом і змістом, застосованими методиками досліджень і комплексним вирішенням поставлених завдань, обґрунтованістю висновків та науковою і практичною значимістю робота відповідає сучасним вимогам до написання дисертації на здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії і може бути подана до захисту на спеціалізованій вченій раді зі спеціальності 081-Право.

Підсумовуючи виступи **к.ю.н., доцент Бааджи Н.П.** зазначила, що дисертаційне дослідження Мудрицької Катерини Олексіївни на тему «Особливості вирішення спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет» відповідає спеціальності 081-Право та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року №261 (зі змінами і доповненнями від 3 квітня 2019 року №283), п.10 Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 6 березня 2019 року №167.

УХВАЛИЛИ:

Затвердити такий висновок щодо дисертації Мудрицької Катерини Олексіївни.

ВИСНОВОК

фахового між кафедрального семінару Національного університету «Одеська юридична академія» щодо дисертації аспірантки кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції Мудрицької Катерини Олексіївни на тему «Особливості вирішення спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет», поданої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081-Право

Робота виконана на кафедрі права інтелектуальної власності та патентної юстиції Національного університету «Одеська юридична академія».

Тема дисертації схвалена та затверджена на засіданні кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції Національного університету «Одеська юридична академія» (протокол № 3 від 24 жовтня 2016 року) та рішенням Вченої ради Національного університету «Одеська юридична академія» (протокол № 4 від 04 листопада 2016 року).

Науковий керівник – доктор юридичних наук, професор Харитонova О.І.

Актуальність дослідження визначена необхідністю комплексного вивчення процесуальних особливостей розгляду справ про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет, що мають теоретичне та практичне значення, як для наукових досліджень так і в перспективі майбутнього вдосконалення законодавства в області правового розвитку захисту інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет.

Відповідно, питання про особливості вирішення спорів щодо порушення прав інтелектуальної власності на веб-сайтах не може бути розглянуто суто з науково-теоретичної точки зору. Актуальність даного дослідження зумовлена тим, що вирішення конфліктних питань в сфері інтелектуальної власності має міжгалузеве, тобто загально-правове значення. Таким чином, вирішення даних питань важливе як для законотворчої діяльності, так і для правозастосовної практики.

Аналіз спеціальної літератури свідчить про активний розгляд питання вирішення спорів, які відбуваються через порушення права інтелектуальної власності в мережі Інтернет. Однак, варто зазначити, що більшість досліджень були проведені частково, а також на основі загального аспекту інформаційного права, що не сприяло ефективності вивчення даного питання. Зазначене свідчить про актуальність обраної тематики дослідження, яке гуртуватиметься на теоретичних засадах цивільного права і судовій практиці застосування норм цивільного законодавства України.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертація виконана відповідно до плану науково-дослідної роботи кафедри права інтелектуальної власності та патентної юстиції «Правові проблеми захисту авторських та суміжних прав від контрафакції, піратства та плагіату» на 2016-2020 рр. Як складові плану науково-дослідної роботи Національного університету «Одеська юридична академія» «Стратегія інтеграційного розвитку

України: правовий та культурний вимір» (державний реєстраційний номер 0116U001842).

Мета і завдання дослідження. Теоретичним та практичним значенням предмета дослідження є необхідність подальшого вдосконалення законодавства у галузі, що визначає мету дослідження, а саме концептуалізацію та вивчення процесуальних особливостей спорів щодо інтелектуальної власності на веб-сайтах, а також розробку пропозицій для удосконалення законодавства України.

Для досягнення мети даної роботи було поставлено такі завдання: виявити причини та підстави виникнення спорів щодо суперечок щодо порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет; визначити проблеми які виникають при виборі юрисдикції суду щодо розгляду спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет; визначити процесуальні особливості даних спорів та розглянути найбільш суттєві з них; розробити пропозиції для покращення механізму урегулювання спорів щодо порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет; визначити критерії вмотивованості судових рішень у справах щодо порушення прав інтелектуальної власності мережі Інтернет; конкретизувати процесуальні аспекти примусового виконання рішень у справах про порушення прав інтелектуальної власності мережі Інтернет.

Об'єктом дослідження є правовідносини, що виникають на сайтах у мережі Інтернет та пов'язані з порушенням прав та інтересів фізичних та юридичних осіб, наслідком чого є вирішення судами спорів у сфері інтелектуальної власності.

Предметом дослідження є сукупність нормативних правових актів, що встановлюють порядок розгляду господарськими судами спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет до початку роботи Вищого суду з питань інтелектуальної власності, положення вітчизняного законодавства, правозастосовна практика, вітчизняна та зарубіжна доктрини, окремі праці та погляди вчених-юристів, що стосуються різних аспектів досліджуваної проблеми.

Методи дослідження. В основу дослідження перш за все, покладено матеріалістичну діалектику як універсальний метод пізнання, за допомогою якого досліджено процеси та підстави виникнення окремих видів спорів про порушення прав інтелектуальної власності в зв'язку з виникненням відносин при використанні мережі Інтернет.

Важливе значення для всебічного дослідження процесуальних питань розгляду вказаної категорії спорів мали також приватно-наукові методи, що застосовуються в правознавстві: формально-юридичний (застосовано для усунення недоліків і суперечностей законодавчих актів, які регулюють судом розгляд справ про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет, наявної судової практики та розроблення пропозицій та рекомендацій, спрямованих на їх усунення), системно-структурний (надав змогу визначити структуру та види спорів про порушення прав інтелектуальної власності в

зв'язку з виникненням відносин при використанні мережі Інтернет), комплексний аналіз та синтез (використовувався для дослідження змісту та сутності спірних правовідносин, а також для розробки пропозицій щодо вирішення правових проблем), порівняльний аналіз (дав змогу здійснити порівняльний аналіз судового захисту прав інтелектуальної власності в Україні з урахуванням практики ЄСПЛ), метод правового моделювання і правового прогнозування, формально-логічний метод тлумачення права (застосовано для тлумачення окремих норм чинного законодавства, за допомогою яких можливе врегулювання відносини, що виникають на сайтах у мережі Інтернет пов'язаних з інтелектуальною власністю).

Також у процесі формулювання пропозицій щодо вдосконалення чинного законодавства використано методи законодавчої техніки та функціонального аналізу. Кожен із методів було обрано для виконання завдань та досягнення мети дослідження.

Теоретичною основою дослідження є праці таких науковців, як: Г.М. Азімов, Г.О. Андрощук, Ю.Є. Атаманова, Н.П. Бааджи, О.В. Безух, В.В. Белов, В.Е. Беляневич, Г. Боденхаузен, Ю.Л. Бошицький, О.Б. Бутнік–Сіверський, Дж. Верман Каспер, О.М. Вінник, С.Ф. Демченко, В.А. Дозорцев, О.Ф. Дорошенко, В.С. Дроб'язков, Р.Є. Еннан, В.О. Жаров, К.О. Зеров, Ю.М. Капіца, О.Ю. Кашинцева, А.В. Кирилюк, В.І. Курило, О.М. Мельник, Н.М. Мещерякова, О.П. Орлюк, М.В. Паладій, О.А. Підпригора, М.Ю. Потоцький, Д.М. Притика, О.П. Сергєєв, Г.О. Ульянова, Є.О. Харитонов, О.І. Харитон ова, П.М. Цибульов, Р.Б. Шишка, В.С. Щербина, О.С. Яворська, І.Є. Якубівський та ін.

Емпіричною основою дослідження стали вітчизняне законодавство та міжнародні договори України, оновлена позиція із відповідними правовими висновками Верховного Суду, а також правові позиції Верховного Суду України. Також були використані нормативно-правові акти зарубіжних країн з питань захисту прав інтелектуальної власності в мережі Інтернет, рішення Європейського суду з прав людини.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в проведенні дослідження в аспектах, що недостатньо вивчені сучасною вітчизняною наукою (з урахуванням останніх теоретичних розробок у даній галузі), а також в тому, що сформульовані висновки та положення мають концептуальну і науково-практичну значимість, що становить особистий внесок автора в розробку проблематики.

вперше:

1. Висунуто презумпцію детермінізму особливостей розгляду спорів про порушення прав і охоронюваних законом інтересів на об'єкти інтелектуальної власності в мережі Інтернет формою їх існування та програмним забезпеченням доступу до первинних носіїв таких творів;

2. Сформульовано поняття «Спір про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах мережі Інтернет» як наявність між суб'єктами, які володіють правами на інтелектуальну власність або претендують на придбання

майнових прав, конфлікту щодо володіння, користування, розпорядження дійсними або передбачуваними суб'єктивними правами і законними інтересами на інтелектуальну власність безпосередньо пов'язаних з використанням мережі Інтернет, та іншими суб'єктами, і направлені на захист як майнових так і немайнових прав шляхом врегулювання в установленому законом порядку уповноваженим юрисдикційним органом, тобто судом;

3. На основі проведеного дослідження автором робиться висновок проте, що при розмежуванні спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет від інших категорій спорів, визначальним є специфічність таких правовідносин і відповідно специфічний характер заявлених вимог сторін, їх зв'язок із захистом прав інтелектуальної власності та інтересів на сайтах в мережі Інтернет;

4. Обґрунтована необхідність запровадження інституту соціологічного дослідження як нового доказу при розгляді справ про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет;

5. Обґрунтована необхідність створення та введення в дію Кодексу судочинства у справах про захист прав інтелектуальної власності;

удосконалено:

1. Заходи, обумовлені в Концепції реформування державної системи правової охорони інтелектуальної власності в Україні, які спрямовані на профілактику зростання спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет, які виділено у дві групи:

1) *Заходи, пов'язані з реалізацією судової влади, а саме:*

- правильний розгляд спорів господарськими судами;
- якісна робота Верховного суду та Вищого суду з питань інтелектуальної власності щодо усунення допущених судових помилок;
- формуванню єдиної судової практики, в тому числі шляхом її узагальнення та доведення інформації до зацікавлених осіб;
- проведення наукових досліджень в галузі дослідження специфіки процесуальних особливостей даної категорії справ;
- проведення суддями експертизи проектів законів та інших нормативно-правових актів;

- виступ суддів з правових питань на телебаченні;

- публікації суддів на юридичні теми в газетах і журналах і ін.

2) *Заходи, пов'язані з діяльністю законодавчої гілки влади, а саме:*

- вдосконалення чинного законодавства;
- вдосконалення процедур доведення до зацікавлених осіб, змін до чинного законодавства;
- вжиття державних заходів системного характеру для запобігання порушення прав власників інтелектуальної власності;
- забезпечити виконання Україною міжнародних зобов'язань щодо захисту об'єктів інтелектуальної власності;

2. Алгоритм по фіксації, збиранні, збереженні доказів на підтвердження порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет, враховуючи положення п. 1 ст. 1 Всесвітньої конвенції про авторське право та Закону України «Про авторське право і суміжні права» щодо змісту та призначення примусових заходів по збереженню доказів, який полягає у тому, щоб особи які володіють інтелектуальними правами, вразі їх порушення повинні дотримуватись наступних дій, а саме:

- шляхом відео- та фотофіксації зафіксувати контент веб-сайту в присутності не менше 3-х осіб, серед яких має бути незалежний представник провайдера з правом підпису, для підтвердженн належності доказів та джерела їх походження, з подальшим складанням протоколу та його підписанням;

- належним чином зафіксовані докази слід якнайшвидше нотаріально завірити у відповідної особи, яка має на це повноваження відповідно до законодавства держави, щоб дані фактичні дані стали належними доказами для переконання суду;

- про факт порушення необхідно повідомити Департамент кіберполіції Національної поліції України з метою належного фіксування відповідного правопорушення в мережі Інтернет та внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань;

- після виконання даних дій та отриманні належних доказів особа повинна звернутися із належно обґрунтованою позовною заявою до суду та одночасно подати заяву про забезпечення доказів у даній справі, для отримання довідки (log-файли), від власника хост-сервера, що містить у собі інформацію щодо дій користувачів з приводу розміщення даної інформації;

- замовити експертне дослідження об'єктів інтелектуальної власності, що належним чином підтвердить факт дійсного порушення прав позивача.

дістали подальшого розвитку:

1. Уникнення двозначності щодо юрисдикції суду (адміністративного, господарського, цивільного) варто віднести вирішення того чи іншого спору пов'язаного з порушенням прав інтелектуальної власності, з метою забезпечення єдності судової практики в ефективному захисті прав, свобод та інтересів особи, доступності правосуддя в майбутньому та забезпечення розгляду справи в розумні строки, все ж таки доцільно виходити з того, що суд має повноваження розглядати та вирішувати справу у межах своєї юрисдикції, якщо має місце юридичний спір. Положення ч. 1, 2 ст. 55 та ч. 3 ст. 124 Конституції України, у їх взаємозв'язку, необхідно застосовувати при поширенні юрисдикції судів на відповідні спори, предметом розгляду яких є захист прав та свобод конкретно визначеної особи, але з урахуванням п. 16 Перехідних положень ГПК України;

2. Ознаками спору, що підпадає під юрисдикцію господарського суду, є наявність відносин між сторонами, що регулюються Цивільним кодексом України, Господарським кодексом України та спори, що виникають з цих відносин, наявність у законі норми, що передбачає вирішення питання

конкретно цією судовою установою, а також відсутність у законодавстві норми, що визначає безпосередній розгляд подібних спорів іншим судом;

3. Оскільки, Інтернет є віртуальною мережею, і на час провадження сторона, яка порушує право, просто видаляє опубліковану інформацію, що усуває порушення, а подальший розгляд справи втрачає свою актуальність, цю проблему можна усунути, враховуючи позицію висловлену Вищим господарським судом України у постанові «Про деякі питання практики вирішення спорів, пов'язаних із захистом прав інтелектуальної власності» і суд, враховуючи конкретні обставини справи, не позбавлений права досліджувати та досліджувати ці докази замість них і зафіксувати відповідні процесуальні акти у протоколі, які повинен відповідати вимогам ГПК України.

Пропозиції змін до законодавства. За результатами проведеного дослідження сформульовано такі пропозиції щодо вдосконалення чинного цивільного законодавства:

В Господарському процесуальному кодексі України частину 2 статті 20 викласти в наступній редакції: «Вищому суду з питань інтелектуальної власності підсудні спори щодо охорони та захисту прав інтелектуальної власності, а також спори щодо використання об'єктів або розпоряджання правами інтелектуальної власності із порушенням конкурентного законодавства, зокрема:

1. Справи про оскарження нормативно - правових актів державних органів виконавчої влади в сфері патентних прав і прав на селекційні досягнення, права на топології інтегральних мікросхем, права на секрети виробництва (ноу-хау), права на засоби індивідуалізації юридичних осіб, товарів, робіт, послуг і підприємств, права використання результатів інтелектуальної діяльності в складі єдиної технології;

2. Справи у спорах про надання або припинення правової охорони результатів інтелектуальної діяльності і прирівняних до них засобів індивідуалізації юридичних осіб, товарів, робіт, послуг і підприємств;

3. Справи про оскарження рішення антимонопольного органу про визнання недобросовісною конкуренцією дій, пов'язаних з придбанням виняткового права на засоби індивідуалізації юридичної особи, товарів, робіт, послуг і підприємств, а також про оскарження рішень антимонопольних органів про відмову в порушенні та про припинення розгляду справи про визнання дій як недобросовісну конкуренцію;

4. Справи про визнання судом недобросовісною конкуренцією дій правовласника, пов'язаних з наданням правової охорони товарному знаку;

5. Справи про встановлення патентовласника;

6. Справи про визнання недійсними:

- патенту на винахід, корисну модель, промисловий зразок або селекційне досягнення;

- рішення про надання правової охорони товарному знаку;

- найменування місця походження товару і про надання виняткового права на таке найменування, якщо законом не передбачений інший порядок їх визнання недійсними, в тому числі спори про авторство винаходів, корисних моделей, промислових зразків, селекційних досягнень;

7. Справи про дострокове припинення правової охорони товарного знака внаслідок його невикористання, за винятком випадків, коли щодо правовласника порушено справу про банкрутство;

8. Справи у справах про відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями антимонопольного органу про визнання недобросовісною конкуренцією дій, пов'язаних з придбанням виняткового права на засоби індивідуалізації.»;

9. В Законі України «Про авторське право та суміжні права»: в частині 3 статті 53 передбачити можливість здійснення повторних офіційних публікацій стосовно чинності прав на об'єкти права інтелектуальної власності.

10. В Законі України «Про виконавче провадження»:

- врегулювати порядок реалізації «повороту виконання» пов'язаного із чинністю права власності на об'єкти права інтелектуальної власності;

- визначити як момент припинення дії правовстановлювальних документів на об'єкти права інтелектуальної власності внаслідок прийняття відповідного рішення суду момент набрання законної сили відповідним судовим рішенням.

Практичне значення одержаних результатів Результати дослідження, сформульовані висновки, пропозиції та рекомендації можуть бути використані:

- у науково-дослідній сфері – як підґрунтя для подальших загальнотеоретичних наукових досліджень дієвого механізму захисту прав інтелектуальної власності порушених на сайтах в мережі Інтернет.

- у нормотворчому процесі – сформульовані в дисертації пропозиції щодо вдосконалення чинного законодавства можуть стати основою для внесення змін до ГПК України та інших законодавчих актів;

- у правозастосовній діяльності – положення дисертаційного дослідження сприятимуть забезпеченню єдності розуміння та правильного застосування норм, що регулюють відносини інтелектуальної власності при використанні мережі Інтернет, а також формуванню усталених підходів у судовій практиці;

- у навчальному процесі – під час підготовки відповідних розділів підручників і навчальних посібників з цивільного права, господарського процесуального права та викладання цих дисциплін, при складанні коментарів, методичних рекомендацій, практикуючим юристам, які працюють у сфері інтелектуальної власності.

Публікації. Основні положення, теоретичні висновки та практичні рекомендації, сформульовані в дисертації, викладені в 2 наукових статтях, опублікованих у фахових виданнях, що входять до переліку, затвердженого МОН України, 3 наукових статтях у зарубіжних періодичних виданнях юридичного напрямку, а також 6 публікацій у збірниках тез науково-практичних конференцій.

Список публікацій здобувачки за темою дисертації та відомості про апробацію матеріалів дисертації:

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

1. Мудрицька К.О. Дослідження поняття захисту інтелектуальної власності в мережі Інтернет. *Knowledge, Education, Law, Management* 2018. №4 (24). С. 194-200.

2. Мудрицька К.О. Проблеми цивільно-правового регулювання інтернет-відносин та специфіка інтернет-спорів. *Порівняльне-аналітичне право*. 2018. Вип. № 6. С. 128-132.

3. Мудрицька К.О. Проблемні питання визначення юрисдикції при здійсненні судового захисту прав інтелектуальної власності в мережі Інтернет та шляхи їх вирішення. *Knowledge, Education, Law, Management*. 2019. №3/4 (27/28). С. 112-131.

4. Mudrytska K. Specificity of proof in cases of infringement of intellectual property rights on sites on the Internet. *ScienceRise*. 2020. 5. P. 103-110.

5. Мудрицька К.О. Оцінка впливу соціологічного дослідження як нового типу доказів у справах про захист прав інтелектуальної власності. *ScienceRise: Juridical Science*. 2020. № 4 (14). С. 41-46.

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

6. Мудрицька К.О. Проблема захисту цивільних прав та інтересів сторін при наданні інтернет-послуг. *Юрисдикційна форма захисту прав, свобод та інтересів: матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної конференції* (27 квітня 2017 р.). К.: Інтерсервіс, 2017. С. 20-24.

7. Мудрицька К.О. Інтелектуальна власність в мережі інтернет: причини порушення та виникнення спорів. *Роль і значення інтелектуальної власності в інноваційному розвитку економіки та права: матеріали міжнародної науково-практичної конференції* (м. Київ, 17 листопада 2018 р.). К., 2019. С. 153-155.

8. Мудрицька К.О. Суб'єкти спору про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет. *Інтелектуальна власність і право на шляху до сталого розвитку України: збірник наукових праць Міжнародної науково-практичної конференції* (м. Київ, 19 квітня 2019 р.). К., 2019. С. 141-143.

9. Мудрицька К.О. Проблемні питання підвідомчості спорів про порушення прав інтелектуальної власності. *Публічне та приватне право у формуванні компетентності юриста та фахівця у сфері інтелектуальної власності: матеріали науково-практичної конференції* (м. Київ, 19 грудня 2019 р.). К., С. 65-68.

10. Мудрицька К.О. Соціологічне дослідження – надійний інструмент та доказ у справах про захист прав інтелектуальної власності. *Безпека в сфері інтелектуальної власності: матеріали другої Всеукраїнської науково-практичної конференції* (м. Київ, 3 грудня 2020 р.). К.: Ліра-К. 2020. С. 69-72.

11. Мудрицька К.О. Проблеми, що виникають при розгляді справ про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет. *The 4th*

International scientific and practical conference. Priority directions of science and technology development (December 20-22, 2020). Kyiv, 2020. 1460-1466. С. 1460-1466. URL: <https://sci-conf.com.ua/wp-content/uploads/2020/12/PRIORITY-DIRECTIONS-OF-SCIENCE-AND-TECHNOLOGY-DEVELOPMENT-20-22.12.20.pdf>

Характеристика особистості здобувачки. Мудрицька К.О. має вищу юридичну освіту.

У 2006 році закінчила Київський національний торговельно-економічний університет. Спеціальність: Комерційне право. Отримана освіта: базова вища освіта (диплом бакалавра з відзнакою). У 2007 році закінчила Київський національний торговельно-економічний університет. Спеціальність: Комерційне право. Отримана освіта: повна вища освіта кваліфікація юрист (магістр). З 2004 р. по 2005 р. працювала на посаді юриста в Юридичній компанії "Право". З 2005 р. по 2007 р. працювала на посаді директора в Товаристві з обмеженою відповідальністю «Компанія «Ампір». З 2007 р. по 2009 р. працювала на посаді юрисконсульта в Закритому акціонерному товаристві «ШУКАЧ». З 15.02.2009 р. по 09.12.2009 р. працювала на посаді юрисконсульта в Відкритому акціонерному товаристві «Атом ремонт». З 2009 р. по 01.06. 2010 р. працювала на посаді секретаря судового засідання в Київському апеляційному господарському суді. З 01.06.2010 р. по 06.09.2011 р. працювала на посаді помічника судді в Київському апеляційному господарському суді. З 06.09.2011 р. по 03.09.2015 р. працювала на посаді помічника судді Зеленіна В.О. (мала доступ до державної таємниці) в Київському апеляційному господарському суді. З 04.09.2015 р. по 29.04.2016 р. працювала на посаді помічника судді Усатової І.А. (слідчий суддя) в Солом'янському районному суді міста Києва. З 17.10.2017 р. по сьогодні працює на посаді викладача кафедри інтелектуальної власності та цивільно-правових дисциплін Київського інституту інтелектуальної власності та права НУ «ОЮА».

Володіє українською, російською, англійською мовами. Має 5 наукових статей, опублікованих у фахових виданнях, що входять до переліку, затвердженого МОН України, а також 6 публікацій у збірниках тез науково-практичних конференцій.

Оцінка мови й стилю дисертації. Мова й стиль дисертаційного дослідження відповідають вимогам, які висуваються до наукової праці такого рівня.

У результаті попередньої експертизи дисертації Мудрицької К.О. та повноти основних результатів дослідження

УХВАЛИЛИ:

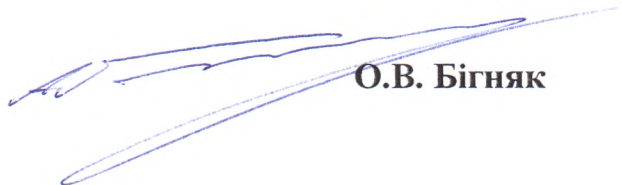
1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення щодо результатів дисертаційного дослідження Мудрицької Катерини Олексіївни на тему «Особливості вирішення спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет», представленої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081-Право.

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Мудрицької Катерини Олексіївни на тему «Особливості вирішення спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет» відповідає спеціальності 081-Право та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами і доповненнями від 3 квітня 2019 року №283), п.10 Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 6 березня 2019 року №167.

3. Рекомендувати дисертацію Мудрицької Катерини Олексіївни на тему «Особливості вирішення спорів про порушення прав інтелектуальної власності на сайтах в мережі Інтернет» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081-Право.

Рецензент:

**д.ю.н., доцент,
завідувач кафедри міжнародного
та європейського права
Національного університету
«Одеська юридична академія»**

О.В. Бігняк

Рецензент:

**к.ю.н., доцент,
доцент кафедри цивільного права
Національного університету
«Одеська юридична академія»**

О.С. Омельчук